

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Maročnino in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 228.

V Ljubljani, v četrtek 5. oktobra 1893.

Letnik XXI.

Shod volilcev v Slovenjem Gradcu.

Iz Slov. Gradca.

Predzadnjo nedeljo t. j. 24. sept. t. l. je sklical naš dični državni poslanec g. Fr. Robič volilni shod v Slov. Gradcu, da bi poročal o svojem delovanju. Vkljub neugodnemu deževnemu vremenu privrelo je mnogo mož k shodu. Gledali smo tu zastopnike duhovščine, učiteljstva in najveljavnejše može kmečkega stanu iz cele okolice; videli tudi, kar nas je posebno presenetilo, celo može iz tužnega, pa probujajočega se Korotana.

Vsa ta množica je sledila z velikim zanimanjem marljivo sestavljenemu poročilu g. poslanca, ter že med govorom in posebno ob sklepu z živahnim odobravanjem svojemu zadovoljstvu dajala duška. Ko je potem predsednik zborovanja g. dekan dr. Šuc v kratkem govoru še povdarjal glavne zasluge g. poslanca, je samo po sebi umevno, da so volilci z navdušenim trikratnim „Živio!“ izrazili svojo popolno zadovoljnost in naprosili poslanca, naj še v prihodnje tako marljivo deluje v blagor štajerskih Slovencev sploh in posebej še svojih volilcev. Se ve, da so potem izražali volilci razne želje svojemu poslancu, tako n. pr. naj deluje za spremembo lovskega zakona, domovinske pravice itd. G. poslanec obljubi, da se bo oziral na želje svojih volilcev ter po moči deloval za njih vresničenje. Na zadnje še vrl kmet iz okolice poslanca posebej zahvali za njegove zasluge, katere si je pridobil za slovensko šolstvo. Prosi ga, naj bi se še v prihodnje tako čvrsto potegoval za to lepo nalogo, katero si je postavil — za versko-narodno šolo, katere slovensko ljudstvo tako zelo želi.

Pri tem sem bil — kar naj tako mimogrede omenim — priča malega prizora. Dva g. učitelja, ki sta bolj v ozadju stala, pri izraženi želji, naj bi g. poslanec še v prihodnje deloval za versko-narodno šolo, nevoljno zamrmrata: „Saj je sedanja

verska!“ ter zapustita dvorano. — Torej avstrijski škofje, katoliški shodi in g. poslanec Robič — čemu vender tako hrumite in zahtevate versko šolo, saj jo že imate?! — Nikari se ne smešita, gospoda! Ne pozabita, da nam je ločiti med postavo in pa faktičnimi razmerami na posameznih šolah. Da je pri nas na Slovenskem dosti vrlih, vernih in vzglednih učiteljev, ki vkljub brezverskim postavam v svojih šolah skrbijo za vzgojo mladine na verski podlagi, kedaj smo še to tajili? In k tem hvalevrednim učiteljem radi tudi omenjena gospoda prištevamo. Da so pa tudi na Slovenskem marsikateri učitelji, ki z veseljem trobijo v rog liberalnih šolskih postav in skušajo z besedo in vzgledom nežni mladini polagoma zatreti verski čut ter jo uzgojiti v „modernem“ duhu, kdo bi mogel to tajiti? Zato in ravno zato, da bi se onemogočilo tako postopanje in se vsa vzgoja postavila na trdno versko stališče, zato zahtevamo in bomo zahtevali versko šolo! Toliko v pojasnilo gospodom. Pa brez zamere!

K sklepu zaklicali smo trikratni „živio“ presv. cesarju, hvaležni, da nam je dal ustavo in tako omogočil tudi nam Slovincem prosteje gibanje ter upanje jasnejše bodočnosti.

Po oficijelnem delu smo v prijateljskem pogovoru še nekaj časa skupaj ostali in še v mraku razlegale so se mile slovenske pesmi po trgu slovenjegraškem. Tedaj se je res pokazalo, kaj bi moral biti Slovenji Gradec in kaj bode morebiti kmalu — namreč slovensko središče čisto slovenske okolice!

Ogerski proračun za bodoče leto in Hrvatska.

Iz Zagreba, 2. oktobra.

Ogerski proračun za bodoče leto je po ekspoziciji finančnega ministra dr. Wekerla prav ugoden, kajti ima mali presežek, kar se ni moglo pred nekimi leti misliti. V istini se mora priznati zasluga sedanjemu finančnemu ministru, da je vredil do

nedavna tako razrovane finance ogerske države. Tukaj seveda ne smemo dalje popraševati po sredstvih, ki jih je upotrebljavil pri svojem poslu. Vsakemu je namreč znano, da je davčna snaga naroda že zdavnej tako napeta, da komaj zmaguje vse zahteve od strani finančnih oblastij. Posebno se to opaža v onih krajih, kjer je državna uprava zapustila narod, da se ni mogel gmotno povzdigniti. Takih predelov pa se nahaja žalibog največ na Hrvatskem, in vender se tudi tukaj z vso ojstrostjo pobirajo davki, kakor v naprednih krajih. Je-li je to umno državno gospodarstvo, narod le izžemati, a pri tem mu ne pomagati, da gmotno napreduje? Tako gospodarstvo se samo obsoja, a posledice so vselej žalostne. Žalostno je, da taka osoda tepe večidel Hrvatsko, dočim se za Oggersko v vsakem pogledu bolj pazi.

Čudno je, da se finančni minister pri letošnjem ekspoziciji ni spomnil Hrvatske niti z eno besedo. Po navadi je vsako leto pri proračunu bila navedena percentualna svota za Hrvatsko. Seveda je bila vselej premajhna in iz ogerskih dohodkov se je moral pokrivati primanjkljaj po trditvi dotičnega ministra. Potem pa se je kričalo in pisalo po časopisih, da Oggerska vzdržuje Hrvatsko. Vse to pa je bila sleparija od strani ogerskih državnikov, kajti dokazalo se je temeljito, da Oggerska do sedaj ni plačala za Hrvatsko nobenega krajcarja, pač pa ima od Hrvatske lepih dohodkov, kar pa seveda noče na noben način priznati nobeden Mažar. Ta mažarska brezobzirnost se je zdela celo našim mažaronom predrzovita ter so sami v hrvatskem saboru svečano izjavili, da Hrvatska sama sebe vzdržuje in da ne bo treba pomoči ogerske. Od tega časa je prenehalo napadanje gledé navidezne finančne nezmožnosti od strani hrvatske, a radi tega bržkone tudi ni letos minister dr. Wekerle omenil Hrvatske pri proračunskem ekspoziciji.

Verjetno je pa tudi, da je zamolčal izdatke, ki spadajo na Hrvatsko, samo da ugodí oholosti ma-

LISTEK

Pantheon.

Arabeske. Napisal Josip Jaklič.

XX. Pseudos.

Mej drugimi kipi stala je v grajskem parku, — tam, kjer se križati dve stezici, — tudi iz belega kamna izklesana podoba bujne žene, najbrž kake starohelenske boginje. Dasi še precéj poznam klasiško bajeslovje, vender nisem mogel uganiti, kaj da prav za prav predstavlja.

Na kresno noč hodil sem zopet samcat po parku. Po vrhovih gorâ žareli so kresovi. Nikjer ni bilo videti nikakega človeka, a vender se mi je zdelo, da mi udarja na uho neko tajinstveno šumljanje. Nevedé nosil sem menda v žepu praprotino seme. . . .

Bližala se je dvanajsta ura. . . .

Šel sem ravno mimo neznane mi podobe. Vstopil sem se pred njo in jo začel ogledavati. Svetil je mesec. Grajska ura bila je polnoči. Zamisljen zrl sem na kameniti kip, in ko je udarilo zadnjič, vprašal sem poluglasno samega sebe: „Kaj neki predstavlja le-ta tajinstvena podoba?“

Dobil sem takoj odgovor: „Jaz sem boginja Pseudos!“

Začuden, da ne rečem, prestrašen, ozrl sem se krog sebe. Nekako mrzlo me je spreletelo, in čutil sem tudi, da se mi ježé lasje na glavi. Ne trdim, da sem strahopetnež, bojazljivec, a čul sem že tolikokrat v svojih mladih letih od rajne babice, — Bog jej daj dobro, — da je kresna noč bajen čas, da je polnočna ura ura duhov, in da se na križpotjih najrajši shajajo besi in slična nesnaga.

Ce prav človek takim pravljicam ne veruje, vender mu v sličnih trenutkih prihajajo kaj rade na misel, pa bodisi še tak junak, neke tajinstvene zone se ne moreš ubraniti.

Prestrašeno in nemirno pogledal sem krog sebe. A bilo ni nikjer ničesar. Stare smreke, ki so senčile mramorni kip, so šumele, kakor navadno, samo da se mi je šumenje igel dozdevalo nekako vilinsko. Precéj potihoma povprašal sem, tedaj zopet: „Čegav je neki ta kip?“

Oči sem bil široko odprl in nekako nemirno sem pričakoval, je-li bodem dobil kak odgovor in odkod; mislil sem namreč že sam pri sebi, da se mi je samo zdelo, da sem čul besede: „Jaz sem boginja Pseudos!“

Svetil je ščip in zadeval s svojimi srebrnimi žarki kamenito podobo pred menoj. In tedaj sem

opazil, kako se premikajo mramorne ustnice, in zopet sem začul: „Jaz sem boginja Pseudos!“

Sedaj sem bil na čistem. Znal sem že izza mladih nôg, da morejo na kresno noč govoriti celó mrtve stvari, in da jih čuje ter razume oni, kdor ima pri sebi praprotino seme. Nosil sem je tedaj nevedé seboj. Ona čudna groza zginila mi je, kakor bi trenil, saj sem vedel sedaj, da se ne razgovarjam niti s kakim črtom, niti s kakim mrtvecem, temveč z višjim, vzvišenim božanstvom.

Precéj flegmatično — jaz sem vedno flegmatik — pripomnil sem tedaj, seveda ne brez nekakega perečega sarkazma: „Kaj je prav za prav Pseudos, pozabil sem sicer že izza gimnazijalnih let, vender toliko se še spominjam, da v bajeslovju nisem tega imena čul nikdar.“

Božica mi odvrne istotako flegmatično: „Vidim, da niste bili nikoli poseben Grk in da bi grške slovnice sami nikdar ne bili iznašli, če bi je ne bili že drugi pred Vami. Vendar toliko bi si pa bili že lahko zapomnili, da bi sedaj znali, kaj se pravi Pseudos po naški. Če ste imeli kedaj Bachmann-ovo slovnico v rokah, videli ste gotovo, da mu služi „pseudos“ celó kot paradigma, in da je to gršk izraz za laž. Seveda takrat, ko so še starodavni Heleni polegali v oljčno senco na Atiki in na Peloponezu, tedaj še nisem imela svojega sedeža

žarski, češ, tu ni razločka v mažarski državi med Hrvatsko in kako drugo županijo. In vendar je kraljevina Hrvatska zavezna država z Ogersko, saj ima svojo avtonomijo in svoj vlastiti teritorij. Ali v novjšem času se prav pogostoma dogaja, da se kraljevina Hrvatska prav rada izpušča v vseh važnih slučajih, kjer bi se morala omenjati, a naši poslanci nimajo toliko pogumnosti, da bi se zavzeli pri taki priložnosti za čast svoje domovine. To pa ne bode obrodilo z dobrim plodom ter bi moglo biti za našo samostalnost sčasoma prav škodljivo. Če je že tako ponašanje finančnega ministra in obnem predsednika ogerskega ministerstva nasproti Hrvatski razžaljivo, kako bi mogli označiti pa njegovo ravnanje gledé odmerjenja naših dohodkov. Od 17 milijonov goldinarjev dohodkov iz Hrvatske dobi ona le nekaj čez 7 milijonov goldinarjev. Ogerska ima vsega presežka 16 milijonov goldinarjev, Hrvatska pa le 52.000 gld. Je-li to verjetno? Po našem mnenju na noben način ne.

Na Hrvatskem so davki tako veliki, kakor na Ogerskem ter bi se potemtakem le vjemalo, ko bi se sodilo o dohodkih po davčni osnovi in po številu prebivalstva, da dobi Hrvatska presežek najmanj 500.000 gld. Po katerem ključu so zopet tukaj Mažari računali, ni poznato, saj si oni za vsak slučaj vzemó nov način proračunavanja, ki more biti le njim na korist. Naš vladni list, kateremu mora biti vsa ta zadeva vendar-le malo čudna, seveda brani proračun, češ, v zadnjih dveh letih se je povečal za 900.000 gld., ali le vsled računov zemljiščne odveze in odkupnine nekih regalnih pravic.

Ali le-ta obramba je kaj vodena. Res je, da so se dotične svote podelile po poznatem ključu med Ogersko in Hrvatsko, ali je tudi res, da ravno odkupnina regalnih pravic na Hrvatskem več ne nosi, nego na Ogerskem, pa je vkljub temu pri nas tako majhen presežek. Ta mali presežek je sploh neverjeten in pri sklepnih računih se bo gotovo nedvojbeno pokazalo, da znaša mnogo več, nego je izkazan, in vendar ima Hrvatska toliko potreb, ktere bi mogla pokriti s presežkom že zdaj, ne pa še-le čez tri leta.

Gotovo seveda ni, da dobi tudi potem dotično svoto, če se izkaže presežek večji, kajti Mažari najdejo pri takih prilikah vedno tak izgovor, da pokrijejo svojo krivico, a Hrvatska pa ostane pri tem vendar-le prikrajšana.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. oktobra.

Občni zbor gorenjavstrijskega ljudskega društva je bil v nedeljo v Lincu. Knez Liechtenstein je pri tej priliki v jedrnatem govoru razkladal, kako bi se dalo pomoči obrtnemu stanu. Najprej je potrebno, da se poostri dokaz sposobnosti, premeni § 37. obtnega reda, omeji število podružnic obrtov in trgovin ter odpravijo pomočniki, ki delajo na svojih domovih. Potem je treba skrbeti za daljši razvoj zadrug, posebno za to, da se napravijo zveze mej raznimi zadrugami. Govornik je

priporočal osnovo samostojnih rokodelskih zbornic. Naposled je govornik priporočal posvečevanje nedelj in praznikov. Hudo je obsojal postopanje liberalcev in socialnih demokratov v obrtnem vprašanju. Končno je pa knez še ob kratkem omenil, kako se mora z zakonodajo pomagati kmetu. Deželni odbornik Billau je govoril o delovanju deželnega odbora, dr. Kern pa o uzrokih socialne bede. Vsi govorili so bili jako odobrovalno vsprejeti.

Autonomija južne Tirolske. Glasilo tirolskih konservativcev „Tiroler Stimmen“ naglašajo, da se je treba ozirati na deželno jednotnost in pa na državno korist, ako se razpravlja o tem, da bi se italijanskemu delu tirolske dežele dala večja samostojnost. Iredentovskega gibanja na južnem Tirolskem ni prenizko ceniti, kajti v resnici imajo ondu iredentovci glavno besedo. Potem pa pride tudi finančno vprašanje v poštev. Nemški Tirolci nikakor ne bodo plačevali za Italijane, da bi se potem lažje bolj postavljali. Italijanski del Tirolske je vsekako v ugodnejšem položaju v finančnem oziru, dokler ostane v zvezi z nemškimi deli dežele. — Ta glas pač kaže, da tisti liberalni listi nimajo prav, ki so nedavno trdili, da se tirolski konservativci ne bodo ustavljali avtonomiji južne Tirolske, če le vlada v to privoli. Iz odločne pisave glavnega glasila konservativnih Tirolcev smemo sklepati, da bi se konservativci ustavljali, ko bi vlada tudi hotela ustreči željam Italijanov.

Shod narodne stranke v Bzencu na Moravskem. V nedeljo je bil v Bzencu na Moravskem shod narodne stranke. Mladočehi so pa, kakor je že njih navada, hoteli shod preprečiti s kričanjem, kar se pa jim ni posrečilo, ker je okrajni glavar poklical dragonce, da so pognali razgrajalce izpred mestne hiše, v kateri je imelo biti zborovanje. Pač žalostno za Mladočeha, če se morajo že poulične druhalji posluževati v svoje namene. Shod se je potem mirno vršil. Koncem se je sklenila resolucija, v kateri se izreka zaupanje zastopnikom narodne stranke v državnem zboru in pozivlje vse zastopnike češkega naroda, da vzajemno delajo v državnem zboru na to, da se obnovi nekdanji železni obroč desnice. Moravski poslanci morejo le v zvezi s Poljaki, Jugoslovani in nemškimi konservativci v državnem zboru kaj doseči.

Ulični napisi v Pragi. Praški mestni svet je sklenil proti odločbi ministerstva notranjih stvari, da se morajo odstraniti samo češki napisi ulic in zopet napraviti dvojezični, kakor so bili poprej, pritožiti se na upravno sodišče. Ob enem je sklenil prositi ministerstvo notranjih stvari, da podaljša obroke za premeno uličnih napisov za tako dolgo, da bode tudi upravno sodišče razsodilo. — Pri tem se pa nekaj prav čudnega v Pragi dogaja. Novim ulicam se pa dajo jedino češka imena, ali vlada se prav nič ne izpodtika nad tem. To je nekako sumljivo. Dozdeva se nam, da to dela vlada nalašč, da se bode pozneje na to sklicevala, ko bodo v kakem mestu Čehi prosili za dvojezične napise, sklicevajoč se na to, da je vlada v Pragi tudi ukazala napraviti dvojezične napise. Rekla bode, da se je v Pragi držala načela, da kjer so že bili dvo-

jezični napisi, morajo tudi ostati, kjer jih pa še ni bilo, je pa puščala, da so se napravili, kakoršni so se hoteli. Ravno tako pa tudi v drugih mestih ne bode stila dvojezičnih napisov, če jih dosedaj še niso imeli.

Novi namestnik moravski je nemškim liberalcem jako po godu, in s tem mislimo, je pač dovolj povedano. V ministerstvu je imel personalni referat. Njega imamo Slovenci zahvaliti za marsikatega slovenščine ne zadostno večšega sodnjega uradnika na Štajerskem in Koroškem. Vladni listi ga jako hvalijo in posebno naglašajo, da je zmožen obeh deželnih jezikov. Odkritosrčno rečemo, da baš to naglašanje znanja obeh deželnih jezikov pri imenovanju višjih uradnikov v nekaki čudni luči nam kaže Tasfajjevo vlado. To bi moralo biti umljivo samo na sebi, da se za deželo, ki je po večini slovanska, ne bode imenoval namestnik, ki bi slovanščine ne znal, in bi se to nikakor ne smelo zmatrati za kako uslugo, ki se z imenovanjem takega uradnika naredi slovanskemu prebivalstvu. Češki listi niso s tem imenovanjem nič posebno zadovoljni. Pens-Booden ima sedaj 68 let in je večino svojega službovanja bil v sodniški službi.

Civilni zakon na Ogerskem. Vlada še vedno nima od kralja dovoljenja, državnemu zboru predložiti predlogo o uvedanju civilnega zakona. Vladni in drugi liberalni listi zatrjujejo, da se poprej v zbornici ne začne budgetna debata, da vlada dobi to dovoljenje. Po tem takem je kmalu pričakovati odločitve. Če kmalu ne dobi vlada dovoljenja, bode morala odstopiti, ker je razglasila mej svet, da poprej ne pusti obravnavanja budgeta. Nova vlada bi pa pač tako ne pritiskala na krono, in mislimo, da bi jej ne bilo baš težko, v zbornici dobiti večine. Ogerski liberalci so že malo v skrbéh, da se njih namere izjalovijo. Iz vseh njih glasil že jasno odseva ta skrb.

Pruske volitve. Volitve za pruski deželni zbor so razpisane. Volitve volilnih mož bodo dne 31. oktobra in volitve poslancev pa dne 7. novembra. Narodni liberalci, konservativci in katoliki upajo, da ohranijo dosedanje mandate ali pa še katerega pridobé. Svobodomiselna stranka bode pa najbrž nekaj zgubila. Državnozbornske volitve so mej to stranko zasejale razpor, kateri še ni poravnán. Sicer gledé na deželnozbornske volitve ta razpor nima tolikega pomena, ker nasprotje se je sukalo le bolj o vojaški predlogi. V drugih načelnih vprašanjih ste pa obe frakciji te stranke jedini. Slogo le ovira osebno nasprotje, ki se je porodilo ob hudih agitacijah pri državnozbornskih volitvah. Protisemitje so že pridno pri delu. Nadejajo se, da tudi pri deželnozbornskih volitvah kaj pridobé, kar je verjetno pri njih neutrudnem agitovanju. Zaradi tega se pa liberalci novih deželnozbornskih volitev posebno ne veselé.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. oktobra.

(Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski) povrnili so se danes popoldne z gorenjskim vlakom iz Briksena na Tirolskem v svojo rezidencijo.

sredi mej velikimi mogotci na Olympu. Potiskali so me še bolj na stran, in laž, ali kar je naposled isto: „graeca fides“, ni bila v najboljšem slovesu. Zato tudi ne vém, če me Hesiod omenja v svojej theogoniji. — Od tedaj pa se je sevéda marsikaj popolnoma spremenilo in preinačilo. . . .

„In v čem obstojé te premembe?“

„V čem? No v tem, da je slava družih Olympljanov obledela z malimi izjemami že zdavna, v tem, ko moja narašča od dné do dné. Kolikor tava ljudij po božji zemlji ter tlači s svojimi elegantnimi čreveljčki ali okornimi kvedri mater zemljo, toliko častilcev imam jaz dandanes. — Oče laže sinu, sin očetu; soproga možu, mož soprogi; prijatelj prijatelju; država državljanom, državljani državi; nevesta in ženin lažeta celó pred oltarjem. . . . Zdi se mi, da je celi svet velika laž, oziroma da sem jaz istovetna s svetom. . . .“

„Prav! Toda če praviš, da je vse govorjenje le dolga vrsta lažij, kdo mi je porok, da mi tudi ti ne lažeš? . . .“

„Gotovo lažem: saj sem boginja laži. Jezik nam je vendar v to, da ž njim zakrivamo svoje misli. Toda tudi v laži je vselej nekaj jedra, nekaj resnice. . . . Sicer Te pa ne silim, da mi veruj. . . .“

„Pretiravaš, to vidim, in sicer pretiravaš močno.

No jaz Ti tega ne zamerim; zdi se mi povsem umevno, da vsak berač svojo malho hvali in vsak cigan svoje kljuse. — Vendar oprosti! Laž dandanes vendar še ni tako vseobča, kakor mi pripoveduješ Ti. . . .“

Zvonek grohot zazvenel mi je na ušesa. „Celo Vaše življenje — od rojstva pa do groba — ni dandanes družega nego velika laž. Kedar pozdraviš n. pr. koga: „Jako me veseli, da Vas zopet vidim“, a v srei si pa misliš: „Najraje bi Ti vrat zavil“, lažeš se. Lažeš, kedar praviš, da si vesel, lažeš, kedar trdiš da si nesrečen. Lažeš se, kedar se kažeš poštenjaka, lažeš se, kedar blišiš požrtvovalno rodoljubje, ker v resnici nisi družega nego samoljub, koristolovec, egoist. . . . Lažeš se, kedar zagotavljaš komu nerazrušno prijateljstvo ali ljubezen, v tem ko Ti takorekoč uže žvenketajo v žepu srebrniki, za katere ga bodeš prej ali slej s poljubom izdal. . . .“

„Ali kaj moremo mi za to, če igrate steremo to ali ono srcé, in kedar smo je strli, če se zopet igramo z njegovimi črepinjami. To je ravno cinizem življenja: mi pa smo pri tem popolnoma nedolžni. . . .“

„Lagati znaš izbornó; prekosil bi kmalu celó mene — boginjo laži! Kakó že pravi pregovor? Ah, dà! „Kedor se j e d e n k r a t z l a ž e , n e v e r j a m e

mu nihče ničesar več“. Pameten človek zlaže se tedaj raje kar po večkrat o b j e d n e m . In potem mu zopet vsakdo verjame. Takó delaš tudi Ti! Laž opravičuješ zopet z lažjo. . . . Reci raje jedenkrat po pravici, da lagate uničite marsikoga, ne pa igrate. . . . Meni uže lahko resnico poveš, dasiprav Ti tudi vsako laž rada in z največjim veseljem odpustim. Čim večja je, tembolj me veseli!“

„Zal mi je, a jaz sem navajen govoriti resnico. Ne lagate, temveč igrate steremo v življenju premnoga srca in ne redkokedaj svoja lastna. In kaj moremo mi za to? Življenje je krivo, da se moramo kakor otroci vedno igrati. In otroci smo vedno, od zibelke pa do groba! V mladosti igramo se z žogo; v mladeniški dóbi hazardiramo s sreči; v moških letih igramo kot izurjeni igralci uže staro toda zelo težko igro „mož in žena“, ali pa tudi kaj družega; in na stare dni? No, tedaj igramo, če uže družega ne, pa vsaj žalostno vlogo. . . . A pritoževati se proti življenju nam tudi ni možno, saj kje bi dobili kompetentnega sodnika. . . .“

Utudil sem se tolike duhovitosti.

„Prav imaš. Kateri zakonik tudi prepoveduje tako igro?“ pristavila je boginja smehljaje.

Pot mi je mej dolgim govorom stopil na čelo. Segel sem tedaj v žep po robec, obrisal si potno

(Slovenski otroški vrtec v Mariboru.) Društvo sv. Cirila in Metoda je že dne 12. januarja bilo vložilo na deželni šolski svet prošnjo za dovoljenje slovenskega otroškega vrtca v Mariboru, katerega bi prevzele šolske sestre. Ker v šestih mesecih ni bilo nobene rešitve, je družba dne 10. jul. z nova vložila prošnjo. Zopet nič odgovora. Dne 1. septembra je pa družba poslala deželnemu svetu tretjo prošnjo. Ker tudi na to prošnjo ni bilo odgovora, je smatrala to za znamenje, da je nerešitev prošnje smatrati tako, da je deželni šolski svet prošnjo vzel na znanje, da torej nima nič proti osnovi. Društvo je zatorej naznanilo mariborskemu mestnemu svetu in deželnemu šolskemu svetu, da odpre vrtec dne 15. septembra. Mariborski mestni svet je pa sedaj hitro odredil, da se vrtec zapre, dokler ne pride dovoljenje iz Gradca. Ta rešitev je došla poprej, nego se je vrtec odprl. V osmih mesecih bi bil pač deželni šolski svet že lahko pretresel, če bi vrtec, ki se ima odpreti, zadoščal postavnim zahtevam, zatorej je pač mnenje opravičeno, da se stvar navlašč zavlaučuje. Družba se je v tem že obrnila do učnega ministerstva. Več o tem jutri iz seje vodstva družbe sv. Cirila in Metoda.

(Iz Grosupelj): O otvorjenju dolenske železnice spregovoril je „Slovenec“ pred tednom v uvodnem članku. Nam se zdi potreba omeniti nekatere podrobnosti v tej zadevi na grosupeljski postaji. Pred prihodom slavnostnega vlaka zbrala se je velika množica ljudi na naši postaji. Gledali smo med drugimi vse odlične občinske zastopnike iz Grosupelj in bližnjih občin. Točno ob naznanjeni uri pripelje se lepo okinčan vlak z ekscelenco ministrom Bacquehemom, državnimi in deželnimi poslanci ter zastopniki drugih oblastij. Spredaj pred postajo čakal je g. Fran Košak, župan grosupeljski v spremstvu domačih in sosednjih odličnjakov slavnostnega vlaka. Tudi lepo število domačih deklet v narodni noši, s pečami na glavi, vstopilo se je v lepem redu ob železniškem tiru k vsprejemu odličnih gostov. Ko ob prihodu vlaka izstopi ekscelenca minister, pozdravi ga g. Fran Košak v izbornem nagovoru, deklet v narodni noši pa podá ministru lep šopek. Kakor je bilo videti, ugajala je vidno ministru narodna noša naših deklet. Potem je bil mali zajutrek na postaji, kojega so se udeležili ekscelenca in njegovo spremstvo. Ob tej priliki povabil je minister po svojem tajniku k sebi tudi duhovščino. Bil je navzoč prečast. g. M. Sitar, s katerim se je minister dlje časa prav prijazno razgovarjal.

(Duhovniške vesti z Goriskega.) Č. g. Jak. Caneva imenovan je župnikom v Romansu; č. g. Jož. Fabijan, doslej župnik v Čepovanu, župn. pri sv. Luciji na Mostu; č. g. Dominik Moretti, doslej kapelan v Ogleju župnijskim upraviteljem v istej župniji; č. g. Evgen Jordan v Ronkah in č. g. Jakob v Komnu. Č. g. Auton Geat, ki je letos izvršil bogoslovsko študije, dobil je službo II. kaplana v Ogleju.

(Slepar v škofovski obleki.) Po Evropi potuje neki Janez Audo, ki slepi s tem, da se predstavlja za kaldejskega škofa ter se drzne nositi tudi škofovske insignije, da bi lažje zbiral denar in mašne štipendije. Zato opozarja dunajski nuncij škofove v

čelo ter se odkašljaj. Dostavl sem nató še nekaj — kaj, ne vem prav za prav že več, a gotovo je bilo kaj izredno duhovitega. No, boginja odvrnila mi ni ničesar... Z robcem otresem sem bil menda iz žepa praprotno seme...

Stal sem še nekaj časa pred kipom, toda brez vspeha. Čul nisem nobene besede več. Ura v grajskem stolpu odbila je jedno: ura duhov je minola. Mesec jel se je nagibati k zatonu in smrekove sence postajale so daljše in daljše. Počasnih korakov odšel sem in premišljal čudoviti dogodek. Blodil sem še dolgo, dolgo. Naposled dospel sem v domačo vas.

Jutranje solnce prikazalo se je na višnjevozenkastem nebu in se zrcalilo v rujavkasti vodi vaške luže. Petelin na bližnjem kozolcu odprl je uže na vse zgodaj oči, ponosno zletel na gnojišče in veselo zakukurikal. Okna malih, na polu zidanih, na polu lesenih, uže razpadajočih koč odpirala so se drugo za drugim. Tu pa tam prikazal se je na vežnih vratih zaspani obraz kacega prebivalca. Dihanje mu je nepravilno, usta se široko odpirajo in nehoté se mu zdeha...

Prišel sem domov, odprl vrata, ulegel se oblečen na posteljo in zaspal...

Avstriji, naj ga ne puščajo darovati sveto mašo ali sploh opravljati kako drugo sveto opravilo.

(Lov.) Za škodo po divjačini napravljeno spoznale so oblasti za leto 1890 v Avstriji 71.056 gld. odškodnine. V Dalmaciji, na Kranjskem in v Bukovini se ni nič odškodnine plačalo. V Dalmaciji ne, ker je tam lov prost, na Kranjskem in v Bukovini pa ne, ker tukaj leta 1890 divjačina slučajno ni nič škode napravila? Nekaj novega za kmetovalce in vrtnarje! — Vsaj tako so bere v statističnem letopisu ministerstva za kmetijstvo. — Na Pruskem pa so prepovedali nedeljski lov. Tako so prišli zajci ob nedeljsko veselje, prodajalci divjačine pa ob nekaj zaslužka. Kakor znano, namreč nedeljski lovci nikjer niso Nimrodi.

(Z Dolenjskega:) Poročali ste že o nesreči, ki se je zgodila kočevski pošti pri Orteneku. Žal, da so se že prej tukaj nekemu vozniku konji splašili in da najbrže ni bila zadnja nesreča s pošto. Med ljudstvom je velika nejevolja; zakaj se vendar ne napravi kaka pregraja, da bi se zaprlo o času, ko pride hlapon. Sploh pa je železnična cesta na tem kraju tako speljana, da priprosti kmet mora občudovati veliko modrost onih, ki so sploh kaj imeli opraviti pri tej železnici. Četrte ure peš hoda se križate deželna in železnična cesta štirikrat!

(Iz Radovljice:) God presvitlega cesarja smo obhajali s slovesno službo božjo, katere so se udeležili vsi c. kr. uradi. — Preteklo nedeljo, 1. okt., potegnili so pri Radovljici iz Save vdovo Lizo Susteršič z Lancovega. Ze dlje časa je bolehal na umu.

(Z Brezije:) Od Velikega Šmarna do rožnovenske nedelje smo imeli vsako nedeljo in praznik službo božjo. Odslej je ne bo več. Pač pa bo vsak dan ob 9. uri sv. maša zaradi onih, ki se pripeljejo z dopoldanskim vlakom. — Čast. g. Ivan Šašel, župnik v Adlešicah, je poslal kot darovanje svojih župljanov za brezijsko cerkev 52 gld., za kar se pristrčno zahvaljujemo, tembolj, ker zidanje nove cerkve še ni dogotovljeno in denarja primanjkuje.

(Olepšava deželnega stolnega mesta.) Iz meščanskih krogov prejeli smo te-le vrstice: Ljubljanski mestni odbor ima v svoji sredini tudi takozvani odsek, kateremu je nalog skrbeti za olupšavo deželnega stolnega mesta. Ljubljanska mestna srenja ima v lasti nekdanjo Jalenovo hišo na Reseljevi cesti. Kdor se hoče potruditi, naj se poda na omenjeno cesto in prepričaj se bo, kakošen kras da je to posestvo ljubljanskemu mestu. Videl bo podrtje in polomljene stare ograje tik ceste, vse baže starih lesenih sten pri raznovrstnih kočah na dvorišču hiše itd. Vprašamo: koliko časa se bo še ta podrtija gledala in trpela, zakaj se to ne odpravi na tej takozvani najlepši ljubljanski cesti? Ko bi bilo to posestvo last kakega privatnika, bil bi ga mestni odbor že pred desetimi leti prisilil, da odstrani vse nedostojnosti, za mestno posestvo pa je vse dobro. Zares Jalenova hiša na Reseljevi cesti je pač najlepši dokaz, kako neumorno deluje mestnega odbora odsek za olupšavo deželnega stolnega mesta!

(Harmoniji.) Ker je bila vest o izdelovanju didaktofonov, harmonijev in tamburic prepovršna, dodajemo še, da se izdelujejo mimo didaktofonov prav navadni harmoniji s stalno, a tudi s premikajočo klavijaturo, kakor tudi s pedalom. Mali harmoniji in didaktofonu se dobivajo že po ceni 16 do 18 gld.! — Na tamburi-pevanki in na citri-pevanki lahko vsakdo prav kmalu svira po notah in ker je vsak glasbenik prepričan, da je petje le onemu lahko, ki zna svirati, tedaj vsem onim pevcem in pevskim zborom, ki si ne morejo naročiti didaktofona, priporočamo radi nizke cene (5—7 gld.) zadnja dva instrumenta, ker poleg tega, da se bodo petja lahko naučili ter se popeli do krasne pevske umetnosti, se bodo tudi lahko zabavali kot tamburaši. Naročila se pošiljajo na trdko: J. Lenarčič & Comp. Vrhnika na Kranjskem. Daja se tudi na obroke.

(Reške novice.) 29. septembra si je srbski kralj Aleksander I. ogledal z očetom Lovrano in zaliv „Quarnero“. Povsod je bil srčno pozdravljen. — 30. septembra se je škof dr. Juraj Posilović odpeljal v Senj. — Letošnje domače vino točijo liter po 40 kr. To je kapljica! Žal, da se i nam bliža nesrečna filoksera. — V Reki se bo kmalu zidal židovski tempelj. Ze iščejo zanj primerne prostora. Sedaj se shajajo židje v neki hiši. V mažarski Meki se vsestransko napreduje.

(Kaj je panslavizem?) Dne 25. sept. je sklenil požunski komitatski zastop, da morajo vsa žu-

pač svoja uradna pisma spisavati v mažarsčini. Temu predlogu se je že v zastopu jako upiral mala-vaški odvetnik dr. Derer. Dokazal je, da je predlog nepostaven, ker narodnostni zakon zagotavlja rabo njih jezika občinam. Ta predlog pa tudi ni izvedljiv, ker v mnogih nemažarskih občinah ni toliko ljudij večjih mažarsčine, da bi se moglo sestaviti županstvo in občinski odbor, nikar še voliti. Zastonj je govornik ugovarjal, niso ga poslušali. Proti temu sklepu se je pritožil dr. Derer na ministerstvo. Mažarski listi sedaj zaradi tega napadajo Slovake, očitajoč jim, ker se potegujejo za svoje najprimitivnejše pravice, „panslavizem“ in „panslaviistično rovanje“. Sedaj vemo, kaj je vse Mažarom „panslavizem“.

(Nova prednica pri Uršulinkah v Gorici.) Čč. mm. Uršulinke izvolile so si preteklo soboto prednico č. m. Alfonzo Hoenig.

(Premog — kočevski zaklad.) Piše se nam: Kdor bi mislil, da je kočevska dežela sedaj res brez zanimivosti, ta bi se hudo motil. Premogova tla, kar jih je že in kar jih še morda bo ta montanska družba pokupila in v svojo pest dobila, so tako bogata tega črno-rujavkastega „dijamanta“, da rudarjem niti meter na globoko ne treba kopati z vrha, pa so že pri premogu! Pa ne le prodani terén ima ta zaklad v toliki meri v sebi, nego tudi sosedni mu posestniki so lastniki te bogate zaloge. Izvestno si bodo ti tudi vedeli izkoristiti ta naravni zaklad, in ga ne bodo za slepo ceno dali si iz rok zviti od kakega rafinovanega žida, kakor si morda že kateri izmed njih sanja.

(Osemstoletnica I. križarske vojske.) Na spomlad 1895 bo osemsto let, odkar se je pojavila v vsej sili katoliška ideja v Evropi ter spravila na noge mogočno vojsko v osvobojenje sv. dežele. V Clermontu se uže pripravljajo na dostojno slavlje osemstoletnice.

(Vatikanska zvezdarna.) Imeniten italijanski gospod, vnet čestilec zvezdoslovja, podaril je vatikanski zvezdarni blizu šest metrov dolg daljnogled, izdelan na Francoskem v slovečji hiši Gauthier. Ta je eden največjih daljnogledov ter je konstruiran v natančno fotografiranje solčnih peg. Pa reci kdo, da črtijo pravi učenjaški strokovnjaki Vatikan, da cerkev je sovražnica znanstvenega napredovanja!

(Predrzná tatvina v Gorici.) V soboto večer vstopi človek v urarnico g. Fl. Hiecke-ja v gosposki ulici. Da si pokazati razne ure in verižice. Dela se dolgo, kakor bi pomišljal, katere bi si zbral. Kakor bi trenil, zagradi tri ure in verižico, plane na ulico in kakor bi ga nesel veter, spusti se v beg proti Kornju. Vsi naporu ga doteči in vloviti, bili so zaman. Poreden dolgoprstnež odnesel je urarju vrednosti kacic 40 gld.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 24. do 30. t. m. je bilo v Ljubljani 17 novorojencev, 24 jih je pa v tem času umrlo. Med poslednjimi je bilo 11 tujcev, 14 pa iz zavodov. Umrli je 1 za grizo, 6 za jetiko, 1 za vnetjem sopilnih organov, 1 za želodčnim katarom, 1 vsled mrtvouda, 3 vsled starostne oslabelosti, 2 vsled nezgode, 1 vsled samomora, 8 za različnimi boleznimi. Zbolel je 1 za ošpicami, 4 za škardatice, 5 za tifuzom in 2 za grizo.

(Ustrelil) se je danes dopoldne v šentpeterski vojašnici hornist Smrekar od 5. komp. 17. pešpolka. Zakaj, ni znano.

(Umrli) je v Trstu dne 2. oktobra g. Vincenc Thomann pl. Montalmar, komtur, stotnik v pokoju. Rajni je bil oče gospoda okrajnega glavarja v Kočevju.

(Novi vodovod v Begunjah) nad Cerknico bode to jesen dodelan in z njim tako odstranjeno vsako nadaljno pomanjkanje zdrave pitne vode v ondotnem kraju.

(Vsled neprestanega deževja) je Ljubljana te dni močno narasla in ne manjka veliko, da prestopi bregove po barju.

(Vožna pošta iz Kočevja v Ljubljano) in nasprotno, je vsled otvoritve železnične proge istega imena, s 1. oktobrom t. l. prenehala, pač pa obstaja še poštna zveza med Kočevjem - Ribnico in Rakikom, koje lastnik pa je g. Pauser, poštar v Ribnici.

(Izpod Šmarj na Dolenjskem.) Toliko zaželena dolenska železnica je torej stekla. Po pravici moramo reči, da prekaša vse naše pričakovanje. Prav lepo so narejene male postajice, elegantni so železniški vozovi, izborna je vožnja po železnici. Kdor se je kedaj vozil po južni železnici, ne more se z lepa odpočiti od trudapolne vožnje, a tu gre pa

tako gladko in mirno, kakor po mizi. Prijeten in poln slikovitih prizorov je tudi kraj, kjer vozi dolenjska železnica. Vse to nam ugaja in pravici na ljubo ponavljati še enkrat: lepa je dolenjska železnica. A nekaj drugega moramo opomniti: slabe, zanikerne so privozne ceste, vodeče k postajam in to osobito okrajne ceste. Ni nam na misel, da bi danes govorili o drugih okrajnih cestah, omenjamo le okrajne ceste vozeče čez Sturje na Grosuplje. Ta cesta je radi nerodnih kanalov in drugih nedostatkov v takem stanu, da odsvetujemo vsakemu voziti se po tej cesti z vozom na peresa, ker bi moral sicer pri vsakem kovaču ostajati in dajati popraviti svoj voz. Zato živo priporočamo cestnemu odboru, da že vendar kaj stori za to cesto in da dela na to, da se ta cesta preloži pri Grosupljem bližej postaje. Sedaj ko imamo postajo na Grosupljem, je to neobhodno potrebno. Drugi časi, druge potrebe. Stala ta cesta ne boče mnogo, treba je le dobre volje. Upamo, da nas v to zadevne oblasti ne pusté na cedilu.

Narodno gospodarstvo.

Ustanovni shod za kmetijsko podružnico v Črnem Vrhu.

Iz Črnega Vrha nad Idrijo: Na povabilo č. g. vikarija J. Hladnika in g. nadučitelja J. Pipana se je zbralo dne 1. t. m. v šolskih prostorih blizu 50 črnovrških kmečkih posestnikov, da se posvetujejo o ustanovitvi kmetijske podružnice za Črni Vrh. Č. g. vikar pozdravi prišlece, ki so se zbrali v kljub zelo neugodnemu vremenu v obilnem številu. Nato pojasnjuje pomen društev sploh ter v ta namen kaže na zadruge obrtnikov. Zatem slika bedo kmetijskega stanu ter vse svoje trditve dokaže s statističnimi podatki, ozirajoč se zlasti na naše domače kranjske razmere, kjer je že pred desetimi leti vknjižen dolg presegal za več milijonov vrednost kmetijskih posestev. O. kr. kmetijska družba za Kranjsko se trudi za prospeh kmetijstva in zlasti zadnja leta prav uspešno deluje po svojih podružnicah. Zato koncem razloži gosp. vikar vse koristi, ki jih imajo udje od podružnic, povdarjajoč zlasti potrebo, da se za Črni Vrh osnuje posebna podružnica, ker ima kraj zaradi visoke lege in mrzlega podnebja posebne potrebe. — Navzoči posestniki so z velikim zanimanjem poslušali pouk, in se je precej pri posvetovanju oglasilo nad 35 novih udov, nad 10 udov pa, ki so bili dosedaj vpisani pri idrijski, logaški, godoviški in col-podkrajski podružnici, je izjavilo, da pristopijo k domači podružnici. — Število udov se boče gotovo še zdatno pomnožilo, in podružnica bo prav blagodejno delovala za črnovrško občino. Bog daj svojega blagoslova!

Društva.

(Slovensko bralno društvo v Domžalah.) Vabilo na ustanovno slavnost, katero priredi „Slovensko bralno društvo“ v Domžalah v nedeljo, dné 8. oktobra t. l., v gostilni gosp. J. Jermana v Domžalah. — Vspored slavnosti: Ob 5. uri popoldne vsprejem gostov iz Kamnika in okolice. — Ob 3. uri popoldne vsprejem došlih gostov iz Ljubljane. — Sprevod po Domžalah. — Pozdrav. — Vspored petju in godbi: 1. H. Sattner: „Za dom med bojni grom“, moški zbor. 2. „Narodno kolo iz Slavonije“, udarja tamburaški zbor. 3. Lj. Hudovernik: „Naša zvezda“, moški zbor z bariton-samospevom. 4. J. Kocjančič-Bartl: „Danes tukaj, jutri tam“, udarja tamburaški zbor. 5. Dr. Benj. Ipavec: „Pozdrav“, mešani zbor. 6. Dr. Gustav Ipavec: „Savska“, moški zbor s samospევom. 7. Bartl-Ipavec: „Domovini“, udarja tamburaški zbor. 8. Dr. G. Ipavec: „Sôvo lastovke“,

čveterospév, pojó gg. Stefančič, Pohlín, Stelé, Pintar. 9. Bartl: „Venec vojaških pesmij“, udarja tamburaški zbor. 10. J. Kocjančič: „Njega ni“, zbor z bariton-samospevom. — Pevske in tamburaške točke izvaja iz posebne prijaznosti pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika. Začetek koncerta ob 6. uri zvečer. Vstopnina h koncertu 20 kr. za osebo. K obilni udeležbi uljudno vabi ODBOR.

Telegrami.

Dunaj, 4. oktobra. V Galiciji jih je 12 zbolelo in 4 umrli za kolero, na Ogerskem pa 18 zbolelo in 12 umrlo.

Budimpešta, 4. oktobra. Sodišče je obsodilo Miho Csolicsa, kateri je nameraval umoriti kneza primasa Vaszaryja in hudo poškodoval tajnika Medarda Kohla, v desetletno ječo. Zagovornik in državni pravdnik sta vložila pritožbo.

Budimpešta, 4. oktobra. Liberalni klub je odločil Perczela za predsednika zbornici poslancev. Klub se je izrekel za nasvet peticijskega odseka, da zastran vladarjevih govorov v Borossebesu in Kiseku ni treba ničesa storiti in se naj dotična peticija dene v arhiv.

Budimpešta, 5. oktobra. Začela se je debata o peticijah zastran vladarjevih govorov v Borossebesu in Kiseku. V imenu skrajne leveice predlaga Barta, da se vladi izreče nezaupnica. Apponyi je predložil načrt adrese na krono, v kateri se naglaša lojalnost in neomahljivo zaupanje ogerskega naroda v vladarja, in prosi, da bi Njega Veličanstvo Ogrom brezpogojno zaupalo in preginalo skrbi, katere so vzbudili odgovori.

Frankobrod, 4. oktobra. „Frankfurter Zeitung“ je izvedela, da so tuje vojne ladije v Riu de Janeiro naznanile načelniku vstškega brodovja, da bodo s silo preprečile obnovenje bombardovanja.

Madrid, 4. oktobra. Včeraj jih je 37 zbolelo in 7 umrlo za kolero.

Madrid, 4. oktobra. Zgube Španjcev pri napadu Maročanov na trdnjavnice pri Melilli bile so večje, kakor se je sprva poročalo. Kakih 100 vojakov je bilo ranjenih, od katerih jih je pa že 38 umrlo.

Čikago, 4. oktobra. Nadvojvoda Franc Ferdinand je včeraj zvečer odpotoval v Novi-Jork.

Umrli so:

3. oktobra. Ernestina Wallner, profesorjeva hči, 4 leta, Kolodvorske ulice 32, oslabiljenje.

V bolnišnici:

2. oktobra. Marija Markel, gostija, 67 let, vsled raka.

Tujci.

3. oktobra.

Pri **Maliču**: Vajda, uradnik; Kleiber, Feilhuber, Bock, Utler, Grieger, potovalci, z Dunaja. — Ranzinger, Verderber, in Bruner, dež. sod. svetnik v pok., s soprogo, iz Kočevja. — Puntschlard, zasebnik, iz Maribora. — Schild s sestro iz St. Pölten-a. — Wittig s sinom s Češkega. — Steidl, župnik, iz St. Jurja. — Deseppi, zasebnik; Zaumattiri, inženér, z Reke. — Lončar s soprogo iz Postojine. — Križman s soprogo iz Rajhenburga. — Roikli, zdravnik, iz Bleda. — Kun iz Pariza. — Wogrinc, tesarski mojster, iz Brežie. — Schuldes, trgovec, iz Brna. — Kantz, trgovec, iz Zagreba. — Grünhut, trgovec, iz Gradea. — Wallek, potovalec, iz Prage. — Cuchwalder iz Celovea. — Malli, potovalec, iz Celja. — Schubert, potovalec, iz Brna. — Drobeš iz Ljubljane. — Tribitsch, poročnik, iz

Pulja. — Lipner, Jahn, Gauderak, Obermaier iz Budimpešte.

Pri **Stonu**: Fongari, Coleman s soprogo iz Trsta. — Ginger, Rosenthal, trgovca; Berger, Geiringer z Dunaja. — Kramer, trgovec, iz Boglara. — Kadunc iz Drage. — Šumah, župnik, od sv. Mikaela. — Kotarba od Svatnikov. — Pogačnik, župnik, iz Kotelj. — Skerbino, župnik, iz Vogerč. — Ticotti iz Milana. — Bulcar iz Prage. — Suppan iz Marijnega Celja. — Palme iz Bistre. — Koritnik iz Blok. — Hauptman iz Starega Trga. — Veternik iz Trbovelj. — Baron Minotelli iz Pulja.

Pri **bavarskem dvoru**: Vorštnik, Beyfuss iz Trsta. — Tomine iz Grosuplja. — Bergman, župnik, od sv. Lenarta. — Müller iz Celovea. — Krauland, nadučitelj, iz Mozolja. — Ševar, trgovec, iz Nove Vasi. — Gliebe, bogoslovec, iz Gradea.

Pri **Južnem kolodvoru**: Ambrosini iz Vidna. — Kert iz Trbiža. — Košar iz Ilir. Bistrice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju				
7. u. zjut.	727.7	9.0	sl. zap.	megla	15.40	
4 2. u. pop.	727.4	13.4	"	dež	dež	
9. u. zveč.	729.6	11.2	brezv.	megla		
Srednja temperatura 11.2°, za 1.9° pod normalom						

Zahvala.

487 (1)

Za mnoge dokaze srčnega sočutja povodom smrti našega nepozabnega soproga, oziroma očeta in starega očeta, blagorodnega gospoda

Ignacija Seemann-a

izrekamo svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 5. oktobra 1893.

463 1

Žalujoči ostali.

Na prodaj je 90 cm. visok

križev pot

z ličnim okvirom vred, popolno izgotovljen, za nizko ceno

65 goldinarjev.

F. R. TOMAN,

podobar in pozlatar, 482 6—2
v Ljubljani, sv. Petra cesta šte. 4.

Véčjo množino

tirolskega in dolenjskega

vina

le pristno blago, — ponuja po primerno nizki ceni v posodah od 50 litrov višej

Jos. Paulin

426 13 v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(108) 35

zobozdravnik

pri Hrdeckega mostu I. nadstr.

Dunajska borza.

Dné 5. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 95 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	96 " 70 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 25 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron.	96 " 25 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	998 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	336 " 75 "
London, 10 funtov strl.	126 " 10 "
Napoleonodor (20 fr.)	10 " 01 "
Cesarski cekini	5 " 97 "
Nemških mark 100	63 " — "

Dné 4. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 30 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron.	93 " 80 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	146 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "
Zastavna pisma	101 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gld.	194 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 75 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	137 gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	" — "
Salmove srečke, 40 gld.	70 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	65 " — "
Ljubljanske srečke	24 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v. 2880	" — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	104 " — "
Papirnih rubeljev 100	131 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična dolniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvaréh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.